แพรวสำนักพิมพ์

ฮอบบิท

ก า ร อ่ า น คื อ ร า ก ฐ า น ที่ สำ า คั ญ

หนังสือคุณภาพ
โดยอมรินทร์กรุ๊ป

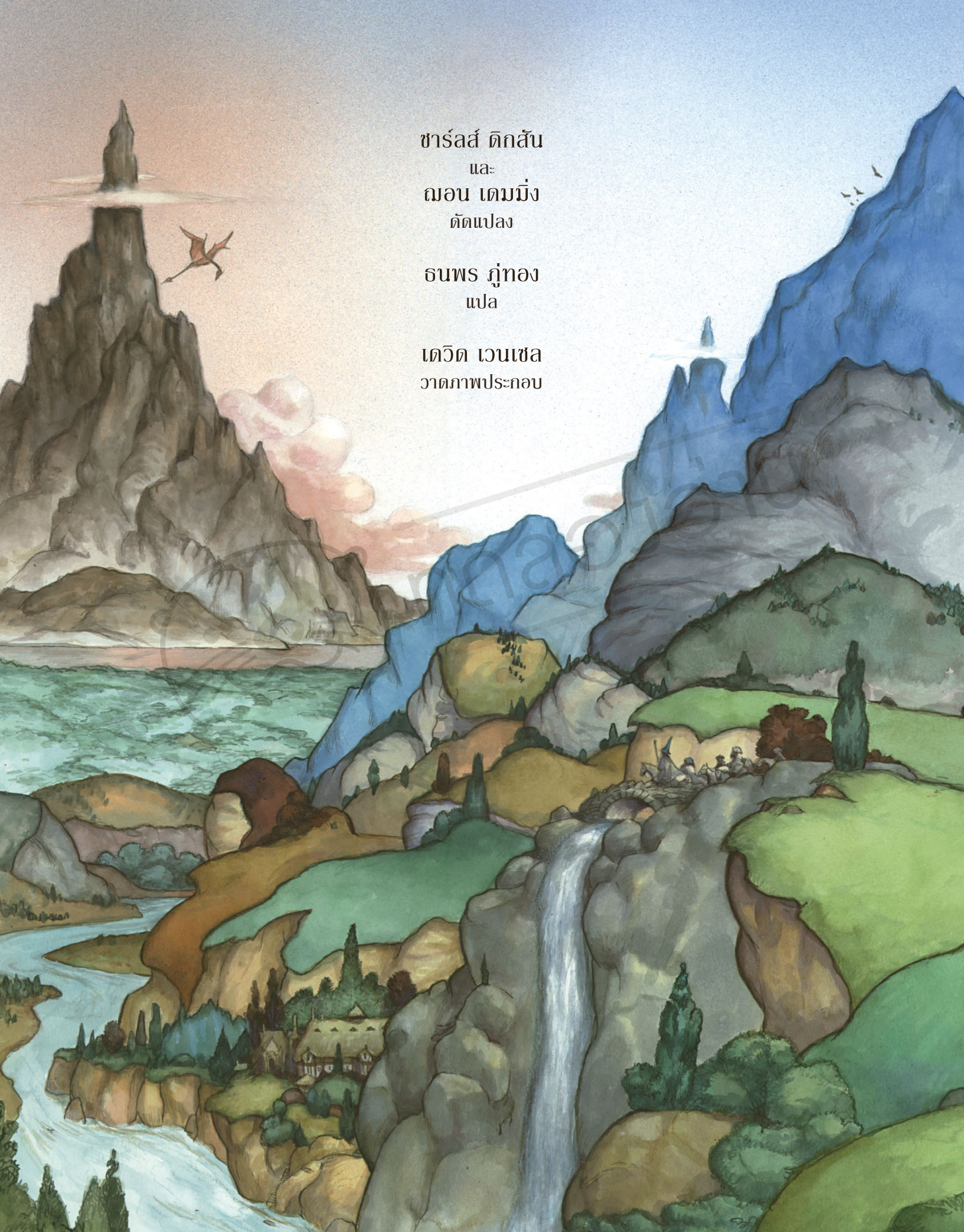

ชาร์ลส์ ดิกสัน
และ
ฌอน เดมมิ่ง
ดัดแปลง

ธนพร ภู่ทอง
แปล

เดวิด เวนเซล
วาดภาพประกอบ

เจ.อาร์.อาร์. โทลคีน เขียน

ฮอบบิท

ฉบับนิยายภาพ

ทดลองอ่าน

วิทเธอร์ฮีท
เทือกเขาสีเทา
ดินแดนแถบตะวันตก
แม่น้ำใหญ่ของดินแดนป่า
แม่น้ำฟอเรสต์
ห้องโถงกษัตริย์เอลฟ์
ภูเขาโลนลี่
ทะเลสาบลองเลค
ประตูป่า
เส้นทางเอลฟ์
ประตูออร์ค
ภูเขาไอร์อ้อน
แม่น้ำรันนิ่ง
รังนกอินทรี
เทือกเขาเมิร์กวู้ด
บ้านเอลรอนด์
ริเวนเดลล์
ดาร์ร็อก
บ้านบีออร์น
ถนนป่าสายเก่า
ฟอร์ดเก่า
ฟอร์ด
หมู่บ้านชาวป่า
ฮอบบิทตัน
หมู่บ้านชาวป่า
ดินแดนป่า

ทางตะวันออกเป็นที่ตั้งของภูเขาไอร์อ้อน เป็นที่อยู่ของดาอิน
ภูเขาโลนลี่
ที่อยู่ของคีรีออนจอร์ดแห่งเดล
แม่น้ำรันนิ่ง
นี่คือประตูทางเข้าทะเลสาบลองเลค
ที่อยู่เดิมของธราอินกษัตริย์ใต้ขุนเขา
ดินแดนเปลี่ยวร้างของสม็อก
เอสการอธ เหนือทะเลสาบลองเลคที่อยู่ของมนุษย์
ไกลไปทางเหนือคือเทือกเขาสีเทาและวิทเธอร์ฮีท ถิ่นกำเนิดของเจ้าหนอนยักษ์
ทางตะวันตกเป็นที่ตั้งของป่าเมิร์กวู้ดเป็นที่อยู่ของพวกแมงมุม
แม่น้ำฟอเรสต์ไหลผ่านทางนี้
กษัตริย์เอลฟ์
แผนที่ของธรอร์

ในโพรงใต้ดินนี้มีฮอบบิทอาศัยอยู่คนหนึ่ง โพรงนั้นไม่สกปรกหรือชื้นแฉะ และไม่ได้มีแต่ทรายแห้งๆ แต่เป็นโพรงฮอบบิทแสนน่าอยู่

โพรงฮอบบิทนี้อยู่บนเนินเขาฮิลล์ดั่งที่ผู้คนรอบๆ เรียกกัน ชื่อของเขาคือแบ๊กกิ้นส์

ใครๆ ก็ยกย่องนับถือพวกแบ๊กกิ้นส์ เพราะพวกเขาส่วนใหญ่รวยไม่เคยผจญภัย และไม่ทำอะไรนอกรีตนอกรอย

นี่คือเรื่องราวของแบ๊กกิ้นส์คนหนึ่งที่ได้ออกผจญภัย ได้ทำและพูดในสิ่งไม่คาดฝัน

ฮอบบิทนี่มันตัวอะไรกัน

ผมคงต้องอธิบายหน่อย เพราะเดี๋ยวนี้ฮอบบิทชักจะหายากและไม่สู้หน้าพวกคนตัวโตอย่างที่พวกเขาเรียกเรา

พวกเขาตัวเล็ก เล็กกว่าคนแคระ พุงมักโตสวมเสื้อผ้าสีสด และไม่ใส่รองเท้า เพราะส้นเท้าของพวกเขาเป็นหนังธรรมชาติและมีขนสีน้ำตาลอุ่นหนา

แม่ของนายบิลโบคือเบลลาดอนนา ตุ๊ก ผู้โด่งดัง! บางครั้งคนในครอบครัวนี้จะออกไปผจญภัยและหายไปเงียบๆ พวกเขาจึงไม่มีใครนับถือเท่าตระกูลแบ๊กกิ้นส์

แม่บิลโบ ลูกชายคนเดียวของเบลลาดอนนาจะมีหน้าตากับท่าทางเหมือนพ่อ แต่เขาก็มีอะไรพิลึกเหมือนพวกตุ๊ก รอเพียงวันที่จะโผล่ออกมา

โอ๊ะ

สวัสดี!
หมายถึงอยากให้ข้า
มีความสวัสดี หรือเช้านี้แจ่มใสดี
หรือ **เจ้า** รู้สึกสวัสดี หรือเช้านี้
เราต้องทำตัว
ให้สวัสดีมีชัย

ทั้งหมดนั่นละ
และก็เป็นเช้าที่เหมาะกับการสูบกล้องนอกบ้านมานั่งสูบด้วยกันสิ!
ก็ดี! แต่ข้าไม่มีเวลามานั่งพ่นควันเป็นวงเล่น ข้ากำลังหาคนมาร่วม ผจญภัย และก็ช่างหาได้ยากนัก
ถ้ามาหาแถวนี้ก็ คงงั้น!
เราเป็นพวกรักสงบ ไม่ ชอบ การผจญภัย
ไม่เห็น น่าสนุก ตรงไหน! ทำให้ กินข้าว ช้าอีก!
สวัสดีนะ! แต่เราไม่ต้องการการผจญภัย!

ชอบพูดคำว่า
สวัสดี เสียจริง!
อยากให้ข้า
ไปแล้วละสิ
ไม่งั้นความสวัสดี
คงไม่เกิด
เปล่าหรอก!
แต่ข้ายังไม่รู้ชื่อ
ท่านเลย
รู้สิ บิลโบ แบ๊กกิ้นส์!
แค่เจ้าจำไม่ได้ว่า
ข้ามีชื่อนั้น
ข้าคือ
แกนดัล์ฟ และ
แกนดัล์ฟคือข้า
ไม่นึกว่าข้าจะได้
สวัสดีกับลูกชายของ
เบลลาดอนน่า ตุ๊ก
อย่างกับกำลังเร่ขาย
กระดุมตามบ้านด้วย!
แกนดัล์ฟ!
คงไม่ใช่พ่อมดที่ชอบเล่าเรื่องพิลึก
ตามงานเลี้ยงใช่ไหม
เรื่องมังกร ออร์ค ยักษ์ เจ้าหญิง
กับลูกแม่ม่ายน่ะ
คงไม่ใช่แกนดัล์ฟ
ที่ทำให้พวกหนุ่มสาวชาวเรา
หนีไปผจญภัยบ้าบอ
กันใช่ไหม
ดีใจจัง
ที่เจ้าจำเรื่องข้าได้
ข้าว่า
ครั้งนี้จะส่ง ***เจ้า***
ไปผจญภัย
ด้วย
เป็นเรื่องสนุก
สำหรับข้าและ
ดีต่อเจ้า ได้กำไรด้วย
ถ้าเจ้าทำได้
เสียใจ! แต่ฉัน
ไม่อยากผจญภัย ขอบใจ
สวัสดี!
แต่มาดื่มชา
กันบ้างนะ!
พรุ่งนี้ไหม
มาพรุ่งนี้สิ
ลาละ!

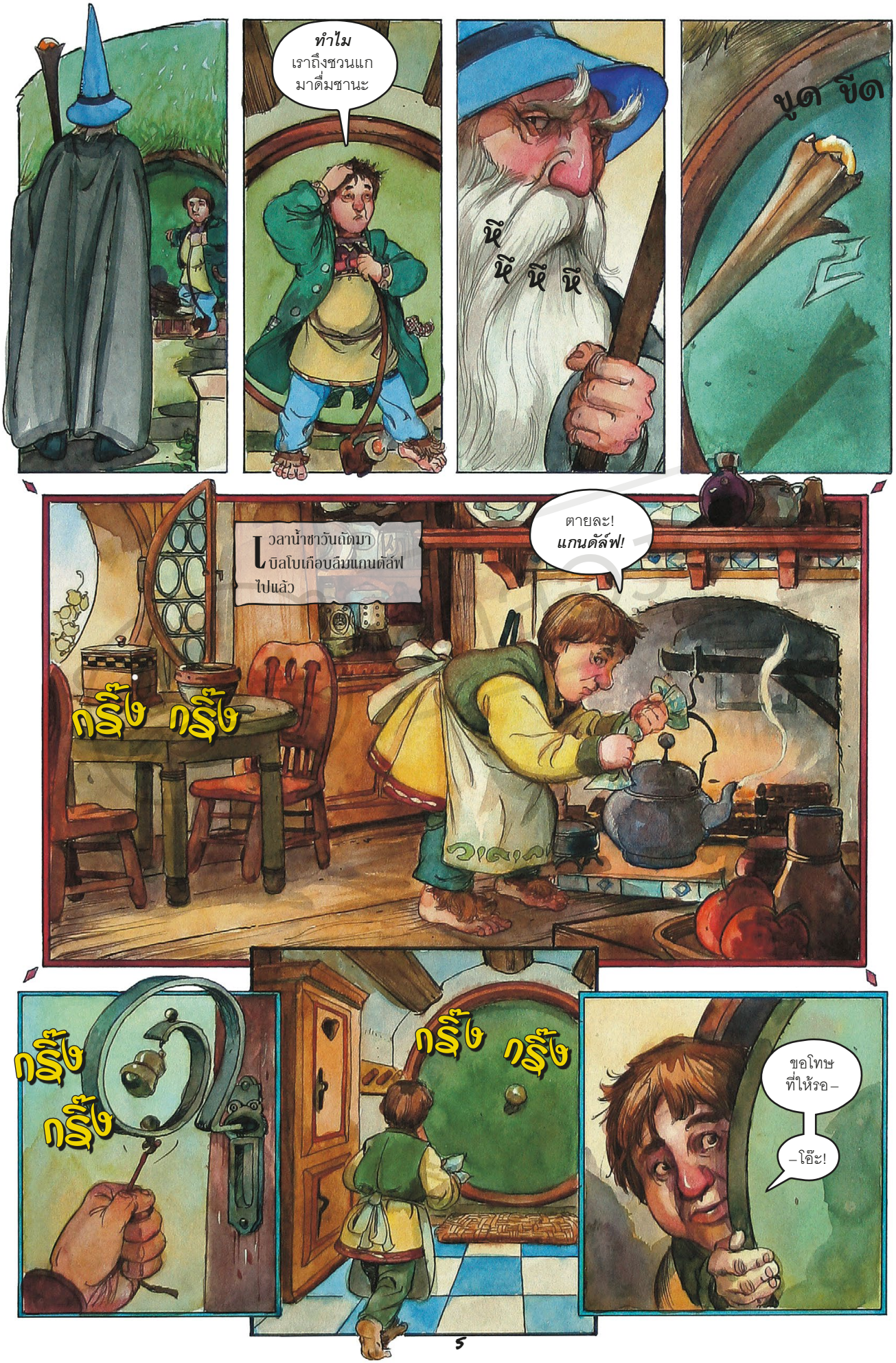
ทำไม
เราถึงชวนแก
มาดื่มชานะ
หึ
หึ หึ หึ
ขุด ขุด
ตายละ!
แกนดัล์ฟ!
เวลาน้ำชาวันถัดมา
บิลโบเกือบลืมแกนดัล์ฟ
ไปแล้ว
กรุ๊ ๆ กรุ๊ ๆ
กรุ๊ ๆ
กรุ๊ ๆ
กรุ๊ ๆ
กรุ๊ ๆ
ขอโทษ
ที่ให้รอ –
– โอ๊ะ!

บาลิน ขอรับใช้ท่าน!
ดวาลิน ขอรับใช้ท่าน!
บิลโบ แบ๊กกิ้นส์ ก็เช่นกัน!
ฉันกำลังจะดื่มชาพอดี มาดื่มกับฉันสิ
เปิดค้างไว้เถอะ คุณแบ๊กกิ้นส์
เดี๋ยวคนอื่นๆ ก็มากันแล้ว
คนอื่น?
กริ๊ง กริ๊ง
แกนดัล์ฟ! ในที่สุดก็มา!
คิลี ขอรับใช้ท่าน!
กับฟิลี!
เข้ามาดื่มชากันสิ!
ดึ๋ง-ด่อง-ดึ๋ง-ด่อง
มีคนอยู่ที่ประตู!
ฟังจากเสียงน่าจะห้าคน
โดรี ขอรับใช้ท่าน!
และโนรี!
และโอรี!
และโออิน! โกลอิน ด้วย!
ข้าขอเค้กเค้กธัญพืชก็ดีนะ!
ขอแยมราสป์เบอร์รีกับทาร์ตแอปเปิล
ข้าด้วย
และพายเนื้อบดกับชีส
ก๊อก-ก๊อก ก๊อก-ก๊อก ก๊อก-ก๊อก
ใครมา เคาะประตูแสนสวยของฉันกัน!
กับพายหมู
ขอเค้กกับเอล – และกาแฟด้วย

ระวัง! ระวัง! ไม่สมเป็นเจ้าเลยนะ
บิลโบ ที่ให้เพื่อนรอหน้าบ้าน
แล้วเปิดประตูพรวดแบบนี้!
ขอแนะนำให้รู้จักไบเฟอร์
โบเฟอร์ บอมเบอร์...
...และที่พิเศษที่สุด
ธอริน โอเคนชีลด์!

ขอโทษสำหรับทั้งหมดนี้ด้วย นี่เป็นวันพุธที่ติดขัดสุด ๆ!
ช่างมันเถิด
ครบแล้วนี่! น่าสนุกไม่เบา!
หวังว่าจะมีอะไรเหลือให้คนมาสายดื่มกินบ้างนะ!
ตายละ! น้ำชา!
ชู่! ให้ธอรินพูด!
ขออภัย
แกนดัล์ฟ เหล่าคนแคระ และคุณแบ๊กกิ้นส์! เราอยู่กันในบ้านของมิตรและเพื่อนร่วมคิด ท่านฮอบบิทผู้ห้าวหาญและดีที่สุดนี้
เพื่อนร่วมคิด?
ขอให้ขนนิ้วเท้าเขาไม่ร่วง! ไวน์กับเอลเขาก็ดีแท้!

เรามาเพื่อประชุม วางแผน วิธีการ นโยบาย และอุปกรณ์ต่างๆ เราจะเริ่มเดินทางไกล ก่อนถึงรุ่งอรุณในไม่ช้า...
...และ บางคนก็อาจ ไม่ได้กลับมา
อาจไม่ได้ กลับมา?!
ไปซะแล้ว เจ้าบ้านเรา
ยื่ม! เจ้าว่าไง เขาจะไหวไหม ข้าสงสัยตั้งแต่เห็นเขาแล้ว
เขาเหมือน คนขายผักมากกว่า ขโมยอีก!
อะไรนะ "ขโมย" หรือ
ใช่ ท่านนั่นละ ท่านแกนดัล์ฟบอกว่าแถบนี้ มีหัวขโมยกำลังหางานทำ และเขาจะจัดการประชุมขึ้น ในวันพุธ เวลาน้ำชา
บนประตูท่าน มีเครื่องหมายที่ใช้ในแวดวงนั้น หรือที่เคยใช้กัน– ขโมย ต้องการงานที่ดี ตื่นเต้น และกำไรงาม
ขโมย?
จะใช้คำว่า ผู้เชี่ยวชาญ ในการหาสมบัติ ก็ได้ ไม่ต่างกัน หรอก
เลิกเถียงกันเถิด ถ้าข้าบอกว่าเขาเป็นขโมย เขาก็เป็น ไม่ก็จะเป็นเมื่อถึงเวลา เขามีดีกว่าที่พวกเจ้า และตัวเขาคิด
เอาละ เจ้าหนูบิลโบ ไปเอา ตะเกียงมาให้แสง หน่อย...

...นี่แน่ะ!
แผนที่นี้วาดโดยธรอร์ ปู่ของเจ้า ธอริน เป็นแผนที่ขุนเขาที่มังกรสม็อกใช้เก็บสมบัติของบรรพบุรุษเจ้าและนอนทับไว้
ตรงภูเขามีเครื่องหมายมังกรสีแดงอยู่ แต่ถึงไม่มีก็หาง่าย ถ้าเราไปถึงที่ได้
รูปมือที่ชี้ไปยังอักษรรูนนี่เป็นทางลับไปยังห้องโถงข้างล่าง
โปรดดูแผนที่ตอนต้นเล่ม

อาจเคยลึกลับ แต่เราจะรู้ได้ไงว่ายังลับอยู่
เจ้าสม็อกแก่อยู่มานานพอจนน่าจะรู้เรื่องถ้ำดีหมดแล้ว
ใช่ แต่มันไม่ได้ใช้มาหลายปีแล้ว เพราะทางมัน *เล็ก* มาก!

"ประตูสูงห้าฟุต และเดินเข้าไปได้สามคน" อักษรรูนว่าไว้ สม็อกคลานเข้าไปไม่ได้แน่ ยิ่งกินคนแคระกับคนของเดลเข้าไปเยอะๆ

ฉันว่ามันใหญ่มาก จะปิดบังยังไงไหว
น่าจะมีประตูที่หน้าตาเหมือนด้านข้างของภูเขาปิดไว้

มีกุญแจติดมากับแผนที่ด้วย เอ้าธอรินเก็บไว้ให้ดีล่ะ!
แน่นอน! ทีนี้ขโมยมือฉกาจน่าจะเสนอหรือแนะนำอะไรเราได้บ้าง
ก่อนอื่นฉันอยากรู้เรื่องมากกว่านี้ เรื่องทองกับมังกรอะไรนั่นมันไปอยู่นั่นได้ไง เป็นของใคร ทั้งหมดเลย

สมัยปู่ธรอร์นานมาแล้ว
ครอบครัวเราถูกขับจากแดนเหนือ
แสนไกล เราจึงขนสมบัติและอุปกรณ์
ทั้งหมดมาที่ภูเขาบนแผนที่นี้
มันถูกค้นพบโดยบรรพชนข้า
ธราอินเฒ่า แต่ตอนนี้มีการทำเหมือง
และสร้างห้องโถงใหญ่ๆ ข้าว่าพวกเขา
น่าจะพบทองกับอัญมณีเยอะเชียว
พวกนี้รวย
และโด่งดังขึ้น ปู่ของข้า
ก็ได้เป็น ***กษัตริย์
ใต้ขุนเขา***นี้อีก
เราค้าขายกับมนุษย์
จากเดลและพวกทางใต้เลียบแม่น้ำรันนิ่ง
ในโถงของปู่ข้าเลยมีแต่อาวุธ อัญมณี
งานสลัก กับถ้วยชาม
เพราะยังงี้เจ้ามังกรจึงมา
พวกมันชอบขโมยทองกับอัญมณี
และคอยเฝ้าไว้ตลอดชีวิต (ชั่วนิรันดร์)
ทั้งที่ไม่เคยรื่นรมย์ไปกับมันเลย
วันหนึ่งเจ้าหนอนชั่วจอมโลภ
และบึกบึนชื่อสม็อกก็บินมาจากทางเหนือ
มันทำลายเดล ไล่เราไปจากเขา
และฮุบสมบัติของบรรพชนเราไป
เรายังอยากได้คืน
และถ้าทำได้ก็อยาก
เอาคืนเจ้าสม็อกด้วย

พ่อกับปู่ข้า
คงหนีมาทางประตูลับข้างๆ
แต่ข้าอยากรู้ว่าแกนดัล์ฟได้แผนที่
มายังไง ทำไมมันถึงไม่ตกทอด
มายังทายาทเช่นข้า
ข้าไม่ได้ “ได้มา”
แต่ ***ได้รับ*** มา จำได้ไหมว่า
ปู่ธรอร์ของเจ้าถูกออร์คอาซ็อกฆ่า
ที่เหมืองมอเรีย
ธราอินพ่อเจ้า
ก็หายไปร้อยปีแล้ว
และเจ้าก็ไม่ได้เห็นเขาอีก
พ่อเจ้าให้ข้ามอบมันให้เจ้า
เขาไปที่นั่นได้ไงไม่รู้
แต่ข้าพบเขาตอนเป็นนักโทษอยู่ที่
คุกของ ***เนโครมันเซอร์***
ข้าพยายามช่วย
แต่ ***ข้าไปแล้ว!***
เขาเสียสติและลืมทุกสิ่ง
เว้นแผนที่กับกุญแจนี่
มันเป็นงานเสี่ยง
แม้แต่ข้าก็แทบไม่รอด
ข้าว่าพวกท่าน
ควรลองไปดูที่ทิศตะวันออก
ยังไงก็มีประตูข้าง แล้วมังกร
ก็ต้องนอนบ้าง
ไปนั่งที่บันได
หน้าบ้านสักพัก
ก็คิดออกเอง
เป็นอัน
ตกลง!
เราจะไปชิงสมบัติ
ของบรรพชน
ที่เจ้าหนอนสม็อก
ขโมยไปคืน
เรา ใช่ไหมที่ต้องคิด
การนั่งบนบันไดมันงาน
หัวขโมยมิใช่รึ ไหนจะ
การเข้าประตูไปอีก
คงงั้น
ไกลโพ้นเหนือภูผาครึ้มหมอกหนาว
ยังคุกลึกล้ำและถ้ำเก่า เราจะไปก่อนรุ่งเช้า
ไปเอาทองของเราคืน
เฮ้อ

ตื่นมาในเช้าวันใหม่ บิลโบโล่งใจที่พวกคนแคระไปไม่รอ แต่เขาก็นึกผิดหวังนิดๆ ซึ่งน่าตกใจนัก

ในที่สุดทั้งหมดก็เริ่มวิ่งเหยาะๆ ไปในช่วงเช้าก่อนเดือนพฤษภาคม
การเดินทางเป็นไปอย่างรื่นเริง ขณะขี่ม้าก็เล่านิทานและร้องเพลงไป
บิลโบเริ่มรู้สึกว่า การผจญภัยก็ไม่เลว
ที่แรกพวกเขาผ่านดินแดนฮอบบิทอันโล่งกว้าง มีแต่คนดีอยู่อาศัย
ต่อมาเป็นที่ ที่คนพูดภาษา แปลกไปและร้องเพลง ที่บิลโบไม่รู้จัก
ผ่านโลนแลนด์ที่ไร้ผู้อาศัย ไร้ที่พัก ถนนก็แย่ลงทุกที
ตอนนี้ก็ใต่เขาดำทะมึน สูงขึ้นไป
ทุกอย่างดูเศร้าซึม เพราะอากาศ ที่เคยสดใสดันเลวร้ายลง
นี่ก็จะมิถุนาแล้วนะ ฝนคงหยดลงไป ในเสบียงกับ เสื้อแห้งๆ แล้ว
นี่มันที่ไหนกัน ธอริน
แถวนี้ไม่มีใครรู้จัก แถมยังใกล้เขา เกินไป
ใช้แผนที่ก็ไม่ได้ หลายสิ่งแถวนี้แย่ลง แต่ตรงนี้พอแห้งอยู่ เราจะพักที่นี่

ขอลองหน่อย โกลอิน
ก็ลองแล้วจุดไม่ติดนี่ โออิน
เรายังคิดจะไปปล้นอยู่อีกรึ อยากกลับไปนั่งข้างกองไฟในโพรงแห้ง ๆ ที่มีกาน้ำเดือดจัง!
แกนดัล์ฟหายไปไหนกัน
ดันไปตอนที่อยากพึ่งพ่อมดด้วย
ตรงโน้นมีไฟ!
ไหน
โน่นไง เห็นไหม
ใช่นักเดินทางไหม
ไม่มีใครมาที่นี่หรอก
เรามีตั้งสิบสี่คน
แกนดัล์ฟไปไหนนะ
ให้ หัวขโมย ไปดูสิ!
ใช่แล้ว!
จงไปตรวจดูแสงไฟนั่นมา
รีบไปรีบกลับถ้ามีเรื่องก็พยายามกลับมาให้ได้!
ถ้าไม่ได้ให้ร้องเหมือนนกฮูกสองครั้ง นกฮูกป่าหนึ่งครั้ง เราจะหาทางช่วย
ตายละ
ฉันเลียนเสียงนกฮูกไม่ได้สักพันธุ์

โทรลล์นี่
เมื่อวานก็แกะ
วันนี้ก็แกะ พรุ่งนี้
คงไม่ใช่แกะอีกนะ

ไม่ได้กินเนื้อมนุษย์นานแล้ว
ไอ้วิลเลียมคิดยังไง
ถึงพาเรามานี่
ให้ตายเถอะ
หุบ *ปาก* น่า
ทอม!
ไม่มีคนให้แกกับเบิร์ต
จับ *กิน* ตลอดหรอก
ใต้ยินแบบนั้น บิลโบควรจะลอบกลับไปเตือนเพื่อน
ว่ามีโทรลล์อารมณ์เสียตัวโตสามตัว หรือไม่
ก็ควรแอบฉกของมาไว ๆ และเงียบเชียบ

แกกินหมู่บ้านไป
หมู่ครึ่งแล้วตั้งแต่ลงเขามา
ยังจะอยากได้อะไรอีก
โธ่!
ถึงจุดนี้ ขโมยชั้นหนึ่งน่าจะล้วงกระเป๋าพวกโทรลล์บ้าง
เพราะถ้าทำได้ก็นับว่าคุ้ม บ้างก็อาจเอากริชแทงพวกนี้
ก่อนมันจะเห็น คืนนั้นจะได้ฉลองกัน
อีกไม่นาน
แกจะต้องขอบใจข้า
เวลาข้าเอาเนื้อแกะภูเขา
มาให้กินอีก
บิลโบรู้ดี เขาเคยอ่านหนังสือมามาก
เขานึกอยากอยู่ให้ห่างๆ แต่ก็ไม่อาจ
กลับไปหาคนอื่นมือเปล่าได้
ดูสิว่า
ข้าจับอะไรได้!
อะไรกัน
เจ้านี่ใคร
โอ๊ะ!
จะไปรู้รึ!

แกเป็น *อะไร*
บิลโบ แบ๊กกิ้นส์ หัวข – *ฮอบบิท* ครับ
หัวขะฮอบบิท? แล้วมายุ่งอะไรกับกระเป๋าข้า
ต้มกินได้ไหม
ลองดูสิ แถวนี้อาจมีอีก จะได้เอามาทำพาย
เฮ้ แถวนี้ยังมีพวกเจ้าอีกไหม เจ้ากระต่ายสกปรก
เพียบเลย
ไม่สิ ไม่ *มี!*
ยังไงแน่
น่าสงสารจริง! ปล่อยไปเถอะ! ข้าอิ่มแล้ว!
รอให้มันตอบข้าก่อน
ข้าไม่อยากถูกเชือดคอตอนนอน
จับมันลนไฟเค้นดูดีกว่า!
ไม่ ข้าเป็นคนจับมันได้นะ!
แกมันไอ้หมูอ้วนวิลเลียม
แกก็ซุ่มซ่าม!
ไม่ทนแล้วโว้ย บิล ฮักกิ้นส์!

บิลโบ!
บาลิน!
คนแคระ!
แบบ *เป็น ๆ* ด้วย!
เอากระสอบมาเร็ว!
มีอีกเรอะ ไม่มีอีก กับมีเพียบจริงด้วย ไม่มีหัวขะฮอบบิท แต่มี *คนแคระ* เพียบ!
แกน่าจะถูกรีบไปซ่อนกัน
โออิน โกลอิน?
พวกมันจึงไปซ่อน ขณะที่คนแคระก็ออกมาดูแสงไฟ เหยือก กับเนื้อทีละคน แล้วจู่ ๆ ก็โพละ! กระสอบเหมือน ๆ ถูกเหวี่ยงคลุมหัวจนล้มลง
โดนไปซะ
อะไรกันใครเล่นงานคนของข้า
*โทรลล์*น่ะ! พวกมันถือกระสอบซ่อนตัวอยู่
งั้นรึ!